

CUỘC HOÁN CẢI CỦA TÀI XẾ XE CAR

Tôi sống tại Paris, thủ đô nước Pháp, chuyên nghề lái xe car.

Được rửa tội từ nhỏ nhưng không hề học biết giáo lý. Lớn lên, khi lập gia đình, tôi làm phép cưới tại nhà thờ vì hiền thê tôi cũng là tín hữu Công Giáo. Cuộc sống đạo chúng tôi chỉ có thể. Sau đám cưới, chúng tôi không đi nhà thờ, xưng tội rước lễ gì cả. Tôi sống như người ngoại đạo, không bao giờ giờ tay làm dấu Thánh Giá. Dầu vậy, tận đáy lòng, tôi vẫn yêu thích các nơi hành hương như trung tâm thánh mẫu Lộ-Đức và Fatima.

Tôi sống nghề tài xế tròn 10 năm. Nhưng các chuyến xe chỉ quanh quẩn trong thủ đô Paris. Điều này làm tôi đâm ra chán ngán. Tôi xin ông chủ hãng xe car cho tôi đổi lộ trình và ông chủ đồng ý.

Dịp may xảy đến. Vào một ngày đẹp trời trong tháng Năm, chủ gọi tôi đến và cho biết, tôi có nhiệm vụ đưa một nhóm tín hữu Công Giáo người Tahiti đi hành hương các nơi thánh trong đất Pháp. (Tahiti thuộc quần đảo Polynésie nằm ở mạn Nam Thái-Bình-Dương). Theo chương trình, cuộc hành hương kéo dài một tháng.

Cuộc hành hương đầu tiên tiến về Lisieux, theo vết chân thánh nữ Têrêxa Hải Đồng GIÊSU.

Mối quan hệ giữa tôi và nhóm tín hữu hành hương Tahiti, diễn ra tốt đẹp trên bình diện tài xế và khách hàng. Chỉ có thể, không tiến xa hơn. Trong khi khách hàng tham dự Thánh Lễ hoặc đọc kinh cầu nguyện chung trong nhà thờ, tôi ra quán uống bia uống rượu. Mỗi người đi theo ngã đường riêng của mình!

Sau Lisieux, khách hành hương Tahiti đi viếng đền thánh Đức Mẹ Pontmain, ở mạn Tây nước Pháp. Tại đây, tôi bỗng có chút thay đổi. Tôi tò mò muốn tham dự các buổi cầu nguyện của họ. Vào cuối Thánh Lễ, tôi lẻn vào và đứng ở cuối nhà thờ. Tôi quan sát giây lát rồi bỏ đi.

Ngày hôm sau, chúng tôi viếng nhà thờ chính tòa Ploermel, cách Paris hơn 400 cây số về phía Tây. Trong khi khách hành hương sốt sắng tham dự Thánh Lễ, thì không hiểu tại sao, tôi cũng ao ước tham dự Thánh Lễ như họ. Tôi bước vào đứng giữa họ, và khi họ bước lên lãnh nhận Mình Thánh Đức Chúa GIÊSU, tôi cũng đi theo cách tự nhiên, làm như thể mình là tín hữu ngoan đạo lắm!

Thánh Lễ xong, họ hỏi tôi:

- Anh đi rước lễ, mà trước đó có anh có xưng tội không?

Tôi trả lời không. Sau đó tôi trình bày trường hợp của tôi với Cha Tuyên Úy hướng dẫn nhóm hành hương. Cha trấn an tôi, nhưng nhấn mạnh:

- Nếu anh muốn rước lễ lần nữa, anh phải xưng tội trước đã!

Đoàn hành hương Tahiti tiếp tục lộ trình đã định. Họ tiến về Lộ-Đức, Trung Tâm Thánh Mẫu nổi tiếng thế giới. Riêng tôi, tôi tham dự thường xuyên hơn các buổi cầu nguyện và Thánh Lễ, nhưng tôi không dám rước lễ nữa, mặc dầu rất ước muốn, vì tôi vẫn chưa đi xưng tội.

Tại Lộ-Đức, tôi sốt sắng tham dự cuộc kiệu Mình Thánh Chúa. Sau đó tôi tham dự Thánh Lễ tại hang đá Đức Mẹ. Tôi thật xúc động. Đến lúc rước lễ, tôi không cảm mình được, chỉ ao ước được tiến lên rước Mình Thánh Chúa. Ông bạn đứng cạnh tôi nói nhỏ:

- Chúa đã tha tội cho anh rồi, anh có thể lên rước Chúa!

Nghe thế, tôi không suy nghĩ gì nữa, tôi đi như bay lên rước Mình Thánh Chúa!

Buổi chiều, khi Cha Tuyên Úy trông thấy tôi, ngài nói:

- Rước lễ trộm vụng như vậy không được đâu. Anh phải đi xưng tội!

Lần này, tôi nhất định đi xưng tội. Buổi xưng tội đầu tiên trong đời kéo dài một tiếng rưỡi đồng hồ! Tôi rời tòa giải tội với tâm hồn tràn ngập tự do và hạnh phúc. Tôi cảm thấy sung sướng như chưa bao giờ được sung sướng!

Sáng hôm sau, tôi chuẩn bị thật sốt sắng để chính thức rước lễ .. lần đầu! Đây là kỷ niệm không bao giờ mờ xóa trong tâm tưởng tôi.

Sau cuộc hành hương đáng ghi nhớ tại Lộ-Đức, khách hàng Tahiti đáng mến của tôi tiếp tục đi hành hương các nơi thánh khác, như xứ đạo Cha Sở họ Ars (Thánh Jean-Marie Vianney) và Paray-le-Monial, nơi Đức Chúa GIÊSU tỏ Thánh Tâm Ngài cho thánh nữ Marguerite-Marie Alacoque.

Kể từ sau Lộ-Đức, tôi tham dự vào tất cả Thánh Lễ và các buổi cầu nguyện chung với một tâm lòng tràn ngập niềm vui sướng..

(Albert Pfleger, "FIORETTI DE LA VIERGE MARIE", Membre Editeur 1992, trang 91-92).

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt